

Южната група включва всички влахички, влахя или лахо групи:

- калбурджии (ситари, решетари)
- загонджии
- дасикане рома

Характерно за **балканската група** диалекти е влиянието на гръцки, турски и български езици и липсата на влияние на румънски език.

Към *йерлийската* група спада йерлийският диалект, който се говори в София. Носителите на този диалект в началото на ХХ в. са мюсюлмани и наред с ромския те говорят и турски език. Впоследствие, през 60-70-те години на ХХ в., йерлиите постепенно приемат християнската религия и преминават изцяло към употребата на ромски и български език. В съвременния йерлийски има турцизми, които при по-младото поколение не се използват.

С малки различия се отличава йерлийският диалект, използван в Кюстендил. Характерното за него е, че е сходен на софийския йерлийски диалект. Забелязва се обаче и влияние от арлийския диалект на Македония. Така този диалект се очертава като междинен между йерлийския и арлийския.

С ярки особености се характеризира и йерлийският, който се говори в Родопите (Велинград, Ракитово). При него се забелязва силно влияние на българските родопски диалекти, при които всеки звук е преминава в **ъ** (е>ъ).

Към групата на *ц-диалектите* отнасяме тези, при които всеки звук **к** преминава в звук **ц**. Това са предимно диалектите, които се говорят от сливенските и котелските ромни (известен като дръндарски диалект). Диалектите, които се говорят от ромската група, наречена “музиканти” и живеят в Североизточна България (Шумен и Разград) и диалектите, които се говорят от ромската група, наречена “калайджии”,